

SCHIMBAREA TIMPULUI IN CADRUL EPOCII BISERICII LAODICEA

În timp ce stăm în picioare, aş vrea să citim împreună [Psalmul 27.1-6](#):

„Domnul este lumina și mântuirea mea. De cine să mă tem? Domnul este sprijinitorul vieții mele. De cine să-mi fie frică?

Când înaintează cei răi împotriva mea, ca să-mi mănânce carnea, tocmai ei - prigonitorii și vrăjmașii mei - se clatină și cad.

Chiar o oștire de ar tăbări împotriva mea, inima mea tot nu s-ar teme. Chiar război de s-ar ridica împotriva mea, tot plin de încredere aş fi.

Un lucru cer de la Domnul și-l doresc fierbinte: aş vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului și să mă minunez de Templul Lui.

Căci El mă va ocroti în coliba Lui în ziua necazului, mă va ascunde sub acoperișul cortului Lui și mă va înălța pe o stâncă.

Iată că mi se și înalță capul peste vrăjmașii mei, care mă înconjoară: voi aduce jertfe în cortul Lui în sunetul trâmbiței, voi cânta și voi lăuda pe Domnul.”

În timpul cât am fost plecat, mi-am revizuit notițele și mi-am dat seama că am făcut două greșeli pe care aş vrea să le corectez astăzi. Când am vorbit despre întunecarea lunii, când papa Paul al șaselea a mers la Ierusalim, am spus că aceasta a avut loc în mai 1964, dar am greșit pentru că a fost în 30 decembrie 1963. Chiar la sfârșitul anului 1963, a avut loc o eclipsă, o întunecare totală a lunii, iar [papa Paul al șaselea a mers în Israel șase zile mai târziu, în 05 ianuarie 1964.](#)

Așadar, eclipsa a precedat vizita papei în Israel și a avut loc cu cinci zile mai devreme.

A doua greșală pe care am făcut-o a fost în legătură cu cutremurul din Alaska. Data pe care am spus-o a fost corectă: 27 martie 1964, dar am spus că a fost cel de-al doilea mare cutremur din istoria omenirii, dar am greșit. A fost cel de-al

treilea mare cutremur, pentru că al doilea a fost cel din Chile, de 9,5 pe scara Richter, cel din Alaska fiind de 9,2 pe scara Richter. A fost cel mai mare cutremur din istoria SUA și din emisfera nordică.

Am dorit să corectez aceste lucruri pentru că au fost două greșeli pe care le-am văzut, dar este posibil să fi făcut mai multe, iar dacă voi descoperi și altele, vă voi spune și vouă. Sau puteți veni voi să-mi spuneți dacă descoperiți ceva. Aceasta îmi va face bine, pentru că smerenia este un lucru minunat.

Acum aș vrea să ne întoarcem la Psalmul 27 și să vorbim puțin despre el. Fratele Branham a luat acest text din Scriptură și l-a citit ca text de introducere pentru mesajul „Răpirea”. Este interesant faptul că a ales acest text pentru un asemenea subiect, așa că aș vrea să extragem câteva lucruri de aici.

Într-o vreme de necaz, David scria: *„Domnul este lumina și mântuirea mea. De cine să mă tem?”*

Lumina și mântuirea care au venit în acele zile de necaz, au îndepărtat frica din viața sa. **Lumina și mântuirea care au venit la noi astăzi, au îndepărtat frica din viața noastră, așa că nu ne mai temem de nimic.**

„Domnul este sprijinitorul vieții mele. De cine să-mi fie frică?”

Când înaintea răi împotriva mea, ca să-mi mănânce carnea, tocmai ei – prigonitorii și vrăjmașii mei – se clatină și cad.

Chiar o oștire de ar tăbări împotriva mea, inima mea tot nu s-ar teme. Chiar război de s-ar ridica împotriva mea, tot plin de încredere aș fi.

Un lucru cer de la Domnul și-l doresc fierbinte”.

Aici, **David vorbea despre constrângere, despre faptul că pe măsură ce se ridica constrângerea și se războia cu el, pe măsură ce se ridica să-i mănânce carnea, chiar prigonitorii lui se clătină și cădeau pentru că nu erau capabili să-și îndeplinească faptele lor pline de lașitate.**

Chiar înainte ca ei să facă toate acestea, El o va lua sus pe Mireasa Sa.
Aleluia!

„Un lucru cer de la Domnul și-l doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc toată viața mea

În Casa Domnului.”

Când vorbea despre Casa Domnului, David nu se referea la o casă firească, pământească, ci se referea la Împărăție, la toată Casa lui Dumnezeu. De exemplu, Avraam avea un cort pentru soția sa și avea slujitori. Acea era casa lui Avraam, iar David spunea: *„Doresc să trăiesc pentru veșnicie în Împărăția Domnului, nu doresc să fiu în afara ei.”*

„...în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului și să mă minunez de Templul Lui.

Căci El mă va ocroti în coliba Lui în ziua necazului, mă va ascunde sub acoperișul cortului Lui.”

Cuvântul „cort” de aici înseamnă „acoperământ sau ascunziș.”, ceva ca un tufiș sau un alt loc în care ați merge ca să vă ascundeți.

„...mă va ascunde sub acoperișul cortului Lui și mă va înălța pe o stâncă.”

În Scripturi, Stâncă este întotdeauna simbolul descoperirii. Pe ce stâncă credeți că vom fi așezați în timpul Răpirii? Va fi Stâncă descoperirii lui Isus Hristos. Cartea Apocalipsei este descoperirea lui Isus Hristos, este Stâncă.

Ce credeți că face chiar descoperirea acum pentru noi? Descoperirea Cuvântului și înțelegerea a ceea ce se petrece, descoperirea care ne-a adus înțelegere ne ridică deja capul deasupra vrăjmașilor noștri, pentru că înțelegem ceea ce ei nu pot înțelege. Noi vedem ceea ce ei nu văd, deci suntem într-un loc diferit. Descoperirea ne-a ridicat capul deasupra vrăjmașilor noștri.

„Iată că mi se și înalță capul peste vrăjmașii mei, care mă înconjoară: voi aduce jertfe în cortul Lui în sunetul trâmbiței, voi cânta și voi lăuda pe Domnul.”

David cânta și se bucura în timp ce vrăjmașii lui se adunau în jurul lui ca să-i mănânce carnea. De ce? Pentru că Domnul este lumina și mântuirea noastră, de cine să ne temem? Este ușor să spunem aceasta când nu se petrece nimic rău, când în jurul nostru nu există armate care vor să ne nimicească, dar când vrăjmașul vine, când armatele se ridică la război în jurul nostru și putem spune la fel ca el: *„Domnul este sprijinul vieții Mele, de cine să mă tem?”*, înseamnă că ne-am întâlnit cu Ceva. Aleluia!

Am intitulat mesajul de astăzi „**Schimbarea timpului în cadrul epocii Laodicea**”. Noi am vorbit de multe ori despre subiectul acesta și l-am abordat din diferite unghiuri, iar astăzi aș vrea să-l abordăm și din acest punct de vedere și vom vedea unde merge.

În mesajul „**Răpirea**” citim:

„Aici vedem că Enoh al șaptelea patriarh de la Noe, a fost un simbol al epocilor bisericilor. Toți cei șase bărbați de dinaintea lui au murit, dar Enoh a fost transformat. Enoh, al șaptelea patriarh, a fost răpit, arătând că epoca a șaptea a bisericii este cea care va avea parte de Răpire. Fără îndoială, noi știm cu toții că ne aflăm în epoca a șaptea a Bisericii.

Este cea de-a șaptea epocă a Bisericii și va avea parte de Răpire.”

Aș vrea să rețineți aceasta. **Aș vrea ca atunci când spunem cuvântul „Răpire” să putem merge cu toții în locul în care putem spune: „Răpirea este de aici înainte”, dar să nu ne gândim imediat la schimbarea trupului, ci să ne gândim la Răpire ca la o perioadă de timp, când Mireasa începe să fie luată sus, mai întâi prin descoperire duhovnicească, iar apoi printr-o schimbare în trup, printr-un Strigăt, un Glas și o Trâmbiță.**

În felul acesta, vom începe să-l înțelegem pe profet, vom înțelege ce spunea sau ce făcea el. Eu vă arăt aceste lucruri pentru a dovedi că ceea ce vă spun este ceea ce a spus și a învățat profetul. **Încheierea Răpirii sau momentul final al Răpirii este schimbarea trupului.** În mod categoric, fizic, noi vom avea parte de o schimbare a trupului, iar în Epocile bisericilor, fratele Branham a spus: *„El va schimba atomii noștri.”* Deci, vom avea parte de o schimbare la nivelul moleculelor, genetica aceasta veche, hibridă, va fi schimbată, dar până atunci, noi ne vom schimba și ne vom schimba și ne vom schimba pentru a ajunge la chipul lui Isus Hristos. Aleluia!

Astăzi, ne vom concentra pe partea de sfârșit a epocilor bisericilor, dar mai întâi aș vrea să citim ceva din **Pecetea întâi**:

„Atunci a venit epoca bisericii pentecostale cu botezul Duhului Sfânt, iar ei s-au întors la aceasta, dar nu mai pot exista alte epoci. Acestea sunt toate: acum este epoca bisericii Laodicea. Apoi, studiind Scriptura am aflat că mesagerul unei epoci a venit de fiecare dată la sfârșitul ei. Pavel a venit la sfârșitul epocii; Irineu a venit

la sfârșitul epocii; Martin a venit la sfârșitul epocii; Luther a venit la sfârșitul epocii catolice; Wesley a venit la sfârșitul epocii luterane, iar Rusaliile au venit la sfârșitul epocii sfințirii, prin botezul Duhului Sfânt.”

Ce ne arată el aici? Luther a venit la sfârșitul epocii precedente, la sfârșitul epocii catolice. El a venit ca să închidă epoca catolică sau epoca bisericii Tiatira, să înceapă Reforma și să ducă biserica în epoca luterană. Când fratele Branham a spus că „*el a venit la sfârșitul epocii*”, a vrut să spună că mesagerul a venit la sfârșitul epocii precedente. Astfel, Luther a început epoca luterană, dar după moartea lui, aceasta a continuat.

„Wesley la sfârșitul epocii luterane.”

Vedeți, înseamnă că mesagerul a venit la sfârșitul epocii precedente. Luther a venit la sfârșitul epocii catolice, iar Wesley a venit la sfârșitul epocii luterane și a început epoca wesliană sau metodistă. El a venit ca să închidă o epocă și să facă tranziția în alta.

„Iar la sfârșitul epocii penticostale, noi ar trebui să primim, potrivit Cuvântului, Dumnezeu să mă ajute să vă arăt aceasta în această seară, un mesager care va lua toate capetele lăsate libere acolo și să descopere toată taina lui Dumnezeu pentru răpirea Bisericii.”

Așadar, la sfârșitul epocii penticostale sau rusalistice, nu la începutul ei, ci la sfârșit, va veni un mesager care va închide epoca penticostală. Și unde ne va duce el? În răpirea Bisericii.

Este ceva ce noi nu putem face deoarece nu putem folosi vechea înțelegere denominațională ca să definim termenii, ci trebuie să-l lăsăm pe profet să facă aceasta. Nu lăsați ca vechea educație de seminar sau vechea voastră înțelegere să definească termenii, ci lăsați-l pe profet să ne arate care este sfârșitul unei epoci, lăsați-l pe profet să ne spună care este timpul Răpirii.

El a spus următoarele în mesajul „**Răpirea**”:

„Acum fiți atenți la cea de-a șaptea epocă a Bisericii, „când cel de-al șaptelea înger începe să sune, tainele lui Dumnezeu sunt făcute cunoscute chiar acolo”, Pecetele.”

Apocalipsa 10.7. Ce este aceasta? Deschiderea Peceteilor, care a fost de fapt predicarea celor șapte Tunete. Aleluia! Când s-a petrecut aceasta? La sfârșitul

epocii. Sunt sute de citate cu privire la aceasta, dar eu încerc să ating doar vârfurile aici.

Așadar, avem trei date la care aș vrea să privim cu atenție:

1906

1963

2018

Aș vrea să privim la faptul că mesagerul vine la sfârșitul epocii. Noi știm că fratele Branham a venit, iar în anul 1933 a ținut prima sa trezire și a botezat în râul Ohio, iar Stâlpu de Foc a venit jos și l-a însărcinat ca premergătorul celei de-a doua veniri a lui Hristos.

Acesta este un alt termen la care trebuie să fim atenți. **Când el vorbește despre a doua venire a lui Hristos, noi trebuie să știm că aceasta se încheie cu întâlnirea în văzduh. Nu începe cu întâlnirea în văzduh, ci începe cu un Strigăt, un Glas și o Trâmbiță. Venirea Domnului este în Mireasă, El vine în chipul Miresei, Fiul omului vine în Trup, în Trupul Bisericii Sale.**

Acesta este un alt termen pe care nu putem să-l utilizăm conform înțelegerii tradiționale de seminar.

A doua venire nu este un moment anume din timp când Îl vom întâlni în văzduh, ci aceea este încheierea, sfârșitul celei de-a doua veniri. Aleluia!

Dacă facem un calcul, vedem că din anul 1906 până în anul 1963 sunt cincizeci și șapte de ani, iar din anul 1963 până în anul 2018 sunt cincizeci și cinci de ani. Dacă noi mărșăluim încă în ultima epocă, în epoca bisericii pentecostale, dacă încă mergem mai departe în cadrul acesteia, înseamnă că fratele Branham nu a venit la sfârșitul epocii, ci la mijlocul ei. Atunci, aceasta nu poate fi epoca pentecostală, ci este o epocă diferită. Noi nu putem trăi acum la sfârșitul epocilor bisericilor, ci acestea s-au încheiat pentru că așa ne-a spus profetul.

În predica „**Edenul Satanei**”, el a spus:

„Epoca bisericii Laodicea este epoca bisericii Penticostale pentru că este ultima epocă a bisericii. Luther a avut mesajul lui; Wesley a avut mesajul lui, iar penticostalii au avut mesajul lor.”

Vedem că aici fratele Branham leagă epoca bisericii Laodicea de epoca bisericii pentecostale. El a spus de nenumărate ori că ultima epocă a bisericii este epoca

bisericii pentecostale și că epoca pentecostală este epoca bisericii Laodicea.

Am să vă aduc încă un citat care nădăjduiesc că vă va aduce puțină lumină asupra acestui lucru, pentru că noi am înțeles că epoca bisericii Laodicea continuă până în perioada Necazului. Priviți ce spune profetul în anul 1965 în mesajul „**Uși după uși**”:

„Țineți minte că aici li se vorbește pentecostalilor pentru că epoca pentecostală este ultima.”

Filladellfia 1906 - 1963 - 2018

1750-1906 L A O D I C E A

Să mergem mai departe. În anul 1906 a avut loc o tranziție de la epoca bisericii Filadelfia la epoca bisericii Laodicea, dar fratele Branham a spus ceva foarte interesant în „**Epoca bisericii Filadelfia**”:

„Pentru a înțelege bogăția însemnătății cuvintelor: „Iată, am pus înaintea ta o ușă deschisă și nici un om nu o poate închide”, trebuie să ne amintim ce a fost spus despre fiecare epocă care se suprapune peste o altă epocă. Există o suprapunere, o întrepătrundere, o topire sau mai degrabă o pălire, și nu o încheiere bruscă și un început curat. Îndeosebi această epocă (a șasea) se revarsă în epoca următoare.”

Este important să înțelegem aceste cuvinte: „Îndeosebi această epocă” sau: Epoca bisericii Filadelfia curge sau se revarsă în epoca următoare, în epoca Laodicea.

„Dar nu numai că această epocă se revarsă în ultima epocă, ci ultima epocă este din multe puncte de vedere o continuare a epocii a șasea. Epoca a șaptea (o epocă foarte scurtă) se adună pentru o singură lucrare rapidă, cu tot răul fiecărei epoci și cu toate acestea, cu toată realitatea Rusaliilor. Odată ce epoca Filadelfia aproape că și-a încheiat cursul, epoca Laodicea vine repede în scenă, aducând atât neghina cât și grâul la seceriș. „Mai întâi legați neghina pentru a fi arsă, dar aduceți grâul în hambarul Meu!”

Să privim puțin la aceste lucruri.

Noi știm că epoca pentecostală a început în anul 1906, iar fratele Branham ne-a

spus că epoca a șasea curge mai mult decât oricare altă epocă, în epoca a șaptea. Iată cuvintele spuse de el: „...ultima epocă este din multe puncte de vedere o continuare a epocii a șasea.”

Să vedem de ce.

Epoca a șaptea sau epoca rusalistică, penticostală, a început fără nici un mesager. A început în anul 1906, dar fără un mesager. Mesagerul ei și-a început slujba numai în anul 1933. Așadar, unul din multele feluri în care epoca a șasea se revarsă în cea de-a șaptea este pentru că epoca a șaptea sau epoca penticostală a început fără un mesager. De aceea, fratele Branham a spus de multe ori că Mesagerul celei de-a șaptea epoci a Bisericii este Duhul Sfânt. El a spus aceasta pentru că în anul 1906 a avut loc o revărsare a Duhului Sfânt, iar darurile au fost restituite înapoi în biserică și au continuat de atunci, dar fratele Branham a venit la sfârșitul epocii. La sfârșitul cărei epoci? La sfârșitul epocii penticostale.

Mesagerul vine la sfârșitul epocii

1906 - 1963 - 2018

epoca rusalistică (penticostală)

L A O D I C E A

În „**Mesagerul timpului de seară**” din anul 1963, fratele Branham spune :

„Îngăduiți-mi să vă spun că la sfârșitul acestei epoci penticostale se va ridica un mesager care va lega totul. Va fi un bărbat.”

Acesta este motivul pentru care fratele Branham a spus că epoca Filadelfia curge în epoca a șaptea și că epoca a șaptea este în multe feluri o continuare a epocii a șasea.

Dacă mergem în Apocalipsa 3.11, acolo citim :

„Eu vin curând. Păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa.”

Aceste cuvinte sunt spuse în epoca a șasea : „Iată, Eu vin curând,” dar eu credeam că El a venit în epoca a șaptea, nu în cea de-a șasea. **Epoca a șasea curge în cea de-a șaptea, iar epoca a șaptea este o epocă foarte scurtă. Astfel, profetul epocii a șaptea a pășit în scenă ca să închidă epoca a șaptea și**

ca să ne ducă într-o altă epocă sau într-un alt timp. De aceea, fratele Branham ne-a îndreptat spre versetul acesta și ne-a arătat că această epocă se revarsă pur și simplu în cealaltă, iar El a spus : „*Iată, Eu vin Curând !*” La ce se referea El? La faptul că va veni în anul 2018 sau în 2019 sau se referea la o altă venire?

În mesajul „**Dumnezeu ascuns în simplitate**” scrie:

„Eu cred că epoca Laodicea este epoca penticostală. Ea ajunge căldicică și Dumnezeu o varsă din gura Lui.”

Iar acum, iată citatul la care m-am referit mai devreme, din mesajul „**Hristos identificat în toate timpurile**”:

„Aceasta este una din ultimele cele mai mari treziri pe care le va primi lumea și care a venit în ultima epocă, epoca Laodicea, la sfârșitul timpului penticostal.”

Așadar, în cadrul epocii Laodicea există o perioadă penticostală, iar la sfârșitul acestei perioade există un mesager care va veni ca s-o încheie. Aceasta se întâmplă în Laodicea.

Să mergem mai departe.

În anul 1963 s-a întâmplat ceva pentru că aici era un profet care a încheiat epoca penticostală, iar dacă a fost încheiată o epocă, dacă mesagerul a fost aici ca să încheie o epocă, înseamnă că era aici și ca să-i ducă pe oameni la altceva. Când a încheiat epoca catolică, Luther i-a dus pe oameni la altceva; când Wesley a încheiat epoca luterană, iar dus la altceva, iar acum, fratele Branham a fost aici, a încheiat epoca penticostală și ne-a dus la altceva. Dar el nu a putut să ne ducă într-o altă epocă a Bisericii, pentru că epoca penticostală este epoca a șaptea, deci ultima, de aceea nu a putut să ne ducă într-o altă epocă, ci ne-a dus la altceva.

În **Pecetea întâi**, el a spus:

„Dar atunci, pășesc în față șapte Tunete misterioase care nu sunt scrise deloc. Așa este. Eu cred că aceste șapte Tunete vor fi descoperite în zilele din urmă, ca să aducă Mireasa la credința de Răpire, deoarece cu ceea ce avem chiar acum, nu am fi capabili s-o avem. Există Ceva prin care a trebuit să pășim mai departe, pentru că acum de-abia dacă avem destulă credință pentru vindecarea divină. Noi trebuie să avem destulă credință ca să fim schimbați într-o clipită și să fim luați sus de pe

acest pământ.”

Așadar, fratele Branham se afla aici într-un timp de schimbare, schimbarea de la pentecostali la altceva. Epoca pentecostală este epoca bisericii Laodicea, ultima epocă, iar profetul urma să ne ducă la altceva. În viața sa s-a întâmplat ceva semnificativ despre care a început să vorbească în anul 1962, când a avut vedenia cu piramida care cobora, cu Piatra de încheiere sau Piatra din vârful. Cine este Piatra de încheiere? Hristos. El a văzut Piatra de încheiere venind, Aceasta fiind descoperirea celor șapte Tunete sau descoperirea Cuvântului pentru că Piatra este o descoperire.

Acum aș vrea să citim din Apocalipsa 3.20-22:

„Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el, cu Mine.

Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.»’

Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.”

Aici avem acest verset în care Domnul a spus: *„Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa...”*, iar fratele Branham ne-a spus că biserica l-a dat afară de tot. Astfel, acum îl vedem pe Hristos înafara epocii Laodicea, îl vedem pe Hristos dat afară de tot în ultima epocă a bisericii, vedem că El este afară din tabără, afară din biserică. Dar în continuare ajungem la capitolul 4, unde scrie:

„După aceste lucruri, m-am uitat și iată că o ușă era deschisă în cer.

Glasul cel dintâi, pe care-l auzisem ca sunetul unei trâmbițe și care vorbea cu mine, mi-a zis: *„Suie-te aici și-ți voi arăta ce are să se întâmple după aceste lucruri!”*

Noi am vorbit despre cele două uși pe care le avem la sfârșitul epocilor bisericilor, pentru că în epoca bisericii Laodicea avem o ușă închisă, iar El stă și bate la ea. Dar cine a închis ușa? Bisericile l-au scos afară. Dar după aceea a fost deschisă o ușă în cer, iar noi privim la ușa deschisă.

Ușa a fost deschisă în ceruri pentru că cerul este alcătuit din Cuvânt, deci a fost

deschis Cuvântul, Tragerea a treia care a avut loc în anul 1963 când a venit plinătatea Cuvântului, predicarea celor șapte Tunete, descoperirea Peceților.

Fratele Branham a văzut această piramidă venind jos și știm că el a spus că au fost cei șapte îngeri, aripile lor formând peruca Lui și arătând că cele șapte epoci ale bisericii erau încheiate. Iar când cele șapte epoci ale bisericii au fost încheiate, El a venit jos. Aleluia!

Întrebarea pe care o am este: Unde a mers profetul atunci când a venit Norul și această constelație de șapte Îngeri a venit deasupra lui? El a mers sus, în constelația de îngeri. Ce făcea el? El era snopul legănat și ne arăta calea. O ușă fusese închisă, dar alta a fost deschisă în ceruri, iar când a venit constelația aceea, el a fost ridicat de pe pământ în ea. De ce? Pentru că Ioan trebuia să fie luat sus prin ușă deschisă.

În mesajul „**Perseverent**” din august 1963, citim:

„Am văzut pietrele căzând de pe o parte a dealului și rostogolindu-se în jos, iar când am privit în sus, deasupra mea era acel Cerc alb stând în jur. Aici au venit șapte îngeri, m-au luat sus și au spus: „Întoarce-te chiar acum înapoi în Est și adu cele șapte Peceți, pentru că există șapte taine și tot Cuvântul este descoperit în aceste șapte taine.”

Când a văzut Norul, a intrat drept în El. Îmi place tipologia. Noi știm că Piatra de temelie a devenit Piatra de încheiere, încheind construcția care este Biserica. După ce s-au încheiat epocile Bisericii, după ce am parcurs cele șapte trepte ale piramidei, a putut veni jos Piatra de încheiere, Hristos.

Aș vrea să ne abatem puțin și să mergem la Daniel 2. Nebucadnețar a avut un vis, dar niciunul dintre înțelepții lui nu a putut să-l tălmăcească. În visul avut, Nebucadnețar a văzut un chip, iar Daniel a venit și i-a adus tălmăcirea.

Astfel, începând de la versetul 31 citim:

„Tu, împărate, te uitai și iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare și de o strălucire nemaipomenită. Stătea în picioare înaintea ta și înfățișarea lui era înfricoșătoare.

Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pântecul și coapsele îi erau de aramă;

fluierile picioarelor, de fier; picioarele, parte de fier și parte de lut.

Tu te uitați la el, și s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini, a izbit picioarele de fier și de lut ale chipului și le-a făcut bucăți.

Atunci, fierul, lutul, arama, argintul și aurul s-au sfărâmat împreună și s-au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vântul și nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmasese chipul s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul.”
(v. 31-35). Aleluia!

În mesajul „**Anul Jubiliar**” din anul 1954, citim:

„Profeția se repetă. Știați că cuvintele lui Dumnezeu Se repetă în cicluri? De exemplu, odată am citit în Biblie, în Matei capitolul 2 sau cred că este capitolul 1, cuvintele: „L-am chemat pe Fiul Meu din Egipt”, care se referă la Isus când a fost chemat afară din Egipt. Același verset face referire și la momentul în care Dumnezeu l-a chemat pe Israel afară din Egipt, pentru că Israel a fost fiul Său. Astfel, versetul la care se referea Matei a fost versetul care spune că El Și-a chemat Fiul, Israel, din Egipt. De asemenea, El L-a chemat pe Fiul Său din Egipt.”

Este important să înțelegem că profeția se desfășoară în cicluri. Dar faptul că vedem un ciclu ajungând la sfârșit, ca de exemplu în cazul primului Exod când El a spus: „L-am chemat pe fiul Meu afară din Egipt”, apoi a venit la profetul Său Moise și i-a spus: „M-am coborât să-l izbăvesc și te trimit pe tine”, iar Moise s-a dus acolo în Numele lui Dumnezeu și i-a scos afară din Egipt, ceea ce înseamnă că acel ciclu al izbăvirii este deja împlinit, nu înseamnă că totul s-a terminat, nici că Cuvântul Lui nu este veșnic, că nu poate exista un alt ciclu al aceleiași profeții. Noi înțelegem că profeția se împlinește în cicluri, iar fratele Branham a spus că există atât o împlinire firească, cât și o împlinire duhovnicească. Așadar, pentru că vedem un ciclu încheiat, nu înseamnă că totul este încheiat.

Înseamnă că și profeția din Daniel avea să se împlinească în cicluri. O Piatră urma să se dezlipească din munte fără ajutorul vreunei mâini și avea să lovească picioarele chipului, acest chip fiind puterile lumii neamurilor care au început cu împărăția lui Nebucadnețar, capul de aur și au continuat cu perșii, apoi cu grecii, ajungând la coapse și la picioare, iar mai jos, la fier care era amestecat cu lutul. Nouă ni s-a spus că acest al patrulea imperiu, a devenit o biserică și se va amesteca cu oamenii, apoi am aflat că la sfârșit se va ajunge la zece degete.

Fratele Branham ne-a spus că va fi un timp când se va ajunge la aceste două picioare, la degetele picioarelor, iar atunci vor fi cinci națiuni din Est și cinci națiuni din Vest, Eisenhower și Hruscirov fiind degetele mari ale acestor două picioare. Eisenhower înseamnă fier, iar Hruscirov înseamnă lut. Prin aceasta, fratele Branham ne-a arătat că am ajuns la picioarele chipului. Aceasta nu înseamnă că nu vor fi zece degete care vor fi nimicite în timpul Necazului celui mare. Dar el ne-a arătat că am ajuns la perioada celor zece degete și a spus că Dumnezeu a vrut ca noi să vedem că atunci când s-a enervat Hruscirov, el nu a dat cu pumnul în masă, nici cu pălăria sa, ci și-a dat jos pantoful și a început să bată cu el în masă „*ca să atragă atenția asupra picioarelor.*” Vedeți, el a vrut să vedem că am ajuns la împlinirea Scripturilor, că aceste puteri lumești au ieșit la suprafață, Estul și Vestul, cinci împărății dintr-o parte și cinci împărății din partea cealaltă. Noi putem schimba numele împărățiilor cât vrem, dar sunt cinci împărății de-o parte și cinci împărății de partea cealaltă, reprezentate de Hruscirov (lut) și Eisenhower (fier), fierul și lutul fiind pentru credincioși semnul că am ajuns la picioare.

Ce s-a întâmplat când s-a ajuns la picioare? A venit jos o Piatră care s-a dezlipit din munte fără ajutorul vreunei mâini, iar această Piatră a lovit chipul în picioare. Ce este aceasta? O descoperire duhovnicească a Cuvântului care a venit ca să biruiască lucrarea Antihristului făcută prin puterile neamurilor, care a pornit de la Roma păgână și a ajuns la Roma papală, devenind un sistem bisericesc, apoi o mișcare spirituală în oameni. Dar acum a venit o Piatră duhovnicească, o descoperire, ca să lovească lucrarea aceea spirituală în picioare. Va exista și o nimicire firească a împărățiilor lumii? Categoric. Dar noi suntem în timpul când El ne-a arătat că am ajuns la picioare și că a existat o Piatră care S-a dezlipit din munte fără ajutorul unei mâini, o descoperire minunată a lui Isus Hristos, El Însuși venind jos și lovind acest chip, frângând puterea vrăjmașului.

Prieteni, noi suntem cei care beneficiem de lucrarea Împăratului venit jos, pentru că această Piatră este un Împărat. Și ce a făcut Împăratul? A venit să nimicească puterile lumii și să înceapă Împărăția Sa pe pământ.

Să mergem la versetul 40:

„Va fi o a patra împărăție, tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă și rupe totul, și ea va sfărâma și va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți.

Și, după cum ai văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și parte

de fier, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită, dar va rămâne în ea ceva din tăria fierului, tocmai așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul.

Și, după cum degetele de la picioare erau parte de fier și parte de lut, tot așa și împărăția aceasta va fi în parte tare și în parte plăpândă.

Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omenești de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul.

Dar, în vremea acestor împărați, Dumnezeuul cerurilor va ridica o împărăție...” (v.40-44).

O clipă! „...în vremea acestor împărați”. Ne-a spus fratele Branham că am ajuns în vremea acestor împărați? Ne-a spus el că au existat două degete mari la aceste două picioare: Eisenhower și Hrusciov și că Dumnezeu l-a determinat pe Hrusciov să-și scoată pantoful și să bată cu el în masă ca să atragă atenția la picioare? Este cumva aceasta doar o poveste sau o anecdotă? Sau Dumnezeu ne-a arătat că am ajuns la sfârșitul acestei epoci, la sfârșitul acestei amăgiri care-i înșela pe oameni printr-un sistem bisericesc care a devenit sistemul catolic, curva cea mare și fiicele ei care s-au amestecat cu oamenii? Dar când toate denominațiunile și biserica catolică, sunt instalate, există o Putere, o Piatră, o Descoperire, Cuvântul care Se dezlipește din Munte fără ajutorul vreunei mâini și vine jos „în vremea acestor împărați.” A căror împărați? A celor zece degete.

Tot ce trebuie să facem noi este să credem ceea ce ne-a spus profetul. Noi nu trebuie să descifrăm nimic, ci, dacă el a spus că acestea sunt cele două degete mari, atunci sunt cele două degete mari. Când el a spus că sunt cinci împărății din Est și cinci din Vest, a știut ce spune. Aceasta nu înseamnă că nu va exista o altă împlinire în perioada Necazului, dar el a știut despre ce vorbea, iar noi trebuie doar să-l credem. Aleluia!

„Dar, în vremea acestor împărați, Dumnezeuul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății și ea însăși va dăinui veșnic.

Aceasta înseamnă piatra pe care ai văzut-o dezlipindu-se din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfărâmat fierul, arama, lutul, argintul și aurul. Dumnezeuul cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta.

Visul este adevărat și tâlcuirea lui este temeinică.” (v. 44-45).

Această Piatră care a lovit picioarele, S-a făcut un Munte mare care a umplut pământul. Ce este aceasta? O Împărăție duhovnicească. Împăratul a venit jos ca să-Și caute Împărăteasa. Ce a venit să facă El? Să-Și înceapă Împărăția. El trebuie să ridice Împărăția de pe pământ, iar Împărăția este în noi. „*Împărăția cerurilor este în voi. Nu spuneți că este aici sau acolo, căci Împărăția cerurilor este în voi.*” A spus Isus aceasta? El a venit jos.

Unde a mers Piatra de încheiere când a venit jos? În Mireasa Sa. Venirea Domnului în Piatra de încheiere, a doua venire, venirea în Trup. Ce făcea El? Stabilea Împărăția, iar aceasta s-a făcut un Munte mare care umple tot pământul. Nu cu un număr mare de oameni, ci cu o descoperire care frânge puterea vrăjmașului. Iar acum, ca să poată veni într-o manifestare fizică, El trebuie s-o ridice de pe pământ, s-o curețe și s-o aducă din nou jos, firește, dar aceasta nu înseamnă că nu este aici duhovnicește, că nu are loc, chiar acum, duhovnicește. Nu înseamnă că Piatra care s-a dezlipit din munte, fără ajutorul vreunei mâini, nu a lovit chipul la picioare, de aceea, acum noi nu ne mai aflăm sub amăgire, nu mai suntem păcăliți de puterea care s-a amestecat cu oamenii. Aceasta a fost frântă. Slăvit să fie Domnul!

Să ne întoarcem la Apocalipsa capitolul 3.

Așadar, mesagerul a venit la sfârșitul epocii. Ce s-a întâmplat în continuare, dacă el a venit să pună capăt epocii? Noi am spus că fiecare mesager a venit la sfârșitul epocii anterioare, ca s-o închidă și ca să-i ducă pe oameni la o descoperire mai mare sau într-o nouă epocă.

Noi știm că fratele Branham a fost un premergător ca și Ioan Botezătorul, iar Ioan Botezătorul a venit într-un Interval, într-o spărtură, ca să stea între două timpuri, între timpul sau epoca Legii și cea a harului; el a fost legătura care a legat două timpuri, a fost ultimul dintre profeții Vechiului Testament și l-a adus în scenă pe primul dintre profeții Noului Testament, pe Isus Hristos. El este Cel mai mare dintre profeți; El îi cuprinde pe toți profeții; El este totul.

Ioan a fost aici și a stat în spărtura dintre Vechiul și Noul Testament. Ce a făcut fratele Branham când a fost aici? El a stat la sfârșitul epocilor bisericilor, ca să ni-L prezinte pe Mire, ca să lege Capul de Trup, Mirele și Mireasa, ca să putem ajunge la căsătoria Miresei.

Vedeți, continuă să se repete același lucru; aceste profeții se împlinesc în cicluri.

Slujba fratelui Branham a venit ca să pună punct epocii penticostale și să ne conducă în epoca Miresei:

Mesagerul vine la sfârșitul epocii Epoca Miresei

epoca penticostală

Există o mulțime de lucruri pe care aș vrea să le spun și le voi spune, dar vă rog să aveți răbdare, pentru că doresc să împărtășesc cu voi ceea ce este în inima mea.

Ce a fost epoca penticostală? Ce a fost epoca luterană? Epoca luterană s-a desfășurat în interiorul Epocii bisericii Sardes. Dacă ne uităm în Cartea epocilor bisericilor, aceasta este numit Epoca bisericii Sardes, dar fratele Branham o numește epoca bisericii luterane. Următoarea este Epoca bisericii Filadelfia, dar fratele Branham o numește Epoca bisericii Wesliene.

Așadar, ce este Epoca bisericii luterane din interiorul epocii bisericii Sardes? Epoca bisericii luterane reprezintă chemarea afară a seminței alese din Epoca bisericii Sardes. Astfel, în epoca bisericii luterane, sămânța aleasă a ieșit afară prin descoperirea predicată de Luther. Aceasta a fost sămânța aleasă care a ieșit la suprafață, dar atunci a fost timpul pentru o schimbare a epocii, iar Dumnezeu a trimis jos un alt mesager, pe John Wesley. Dar John Wesley nu a venit ca să ducă o epocă pământească într-o altă epocă pământească, ci a venit ca să ducă sămânța aleasă din epoca luterană mai sus, la o descoperire mai mare. Aceasta a trebuit să facă el: să cheme afară sămânța aleasă din acea epocă.

Așadar, ce este epoca bisericii penticostale? Ea este în interiorul epocii bisericii Laodicea, iar fratele Branham a spus că este epoca bisericii Laodicea, fiindcă trăsăturile lor se potrivesc și totul este la sfârșit. Dar ce este epoca bisericii Laodicea? Chemarea afară a seminței alese rânduie mai dinainte din acea epocă. Așadar, odată cu revărsarea Duhului Sfânt și restituirea darurilor din anul 1906, sămânța aleasă a lui Dumnezeu a fost ridicată mai sus în acea descoperire mai înaltă și a mers mai sus de Luther și de Wesley, au ajuns în epoca bisericii rusalistice și au fost pecetluiți cu Pecetea originală a Duhului Sfânt.

Așa cum a fost pecetluit grupul luteran, a fost pecetluit și grupul weslian și la fel s-a întâmplat cu grupul rusalistic: a fost pecetluit și chemat afară în epoca

rusalistică.

Noi știm că atunci când a venit fratele Branham ca să încheie epoca penticostală (rusalistică), fizic ei erau încă în Laodicea, care continuă până în Necaz, dar el a venit la sfârșitul epocii. Pentru ce a fost sfârșitul epocii? Nu a fost sfârșitul timpului pe pământ pentru că timpul se încheie în Necaz, ci a venit la sfârșitul epocii bisericii ca să cheme afară sămânța aleasă rânduită mai dinainte, de aceea, acum nu mai există pecetluire sub trezirea penticostală, nu mai există pecetluire sub descoperirea penticostală, ci trebuie să mergem mai sus, în Cuvântul descoperit odată cu predicarea celor șapte Tunete, în epoca Miresei.

Dar ce este epoca Miresei? Ea se desfășoară în paralel cu epoca bisericii Laodicea. Nu în epoca bisericii Laodicea, ci simultan sau în același timp cu epoca bisericii Laodicea. De aceea suntem noi aici.

Cineva putea veni în epoca penticostală, chiar și atunci când era fratele Branham în scenă și predica și avea treziri. Ei puteau fi pecetluiți cu botezul original al Duhului Sfânt în epoca penticostală și să nu fi auzit niciodată Mesajul, de aceea fratele Branham aducea mărturii spuse de oameni.

Odată, un bărbat i-a zis: „Frate Branham n-ai vrea să vorbești cu tatăl meu? Sunt îngrijorat cu privire la el fiindcă nu a auzit Mesajul”, iar fratele Branham i-a răspuns: *„El este în ordine, fiindcă a fost pecetluit sub epoca anterioară.”*

Țineți minte că fratele Branham a spus că fiecare epocă se întrepătrunde cu o altă epocă. Astfel, astăzi sunt oameni care au fost chemați în Epoca Miresei, dar sunt și oameni care au fost pecetluiți sub trezirea penticostală, existând o tranziție care a avut deja loc. Astăzi există un Cuvânt deschis, Tragerea a treia, Piatra care S-a dezlipit din munte fără ajutorul vreunei mâini, Mirele, Piatra de încheiere, iar Mireasa a trecut în plinătatea Cuvântului, acesta fiind Locul în care are loc pecetluirea astăzi. Dar aceasta nu înseamnă că oamenii care au fost pecetluiți în epoca precedentă mor. Ei nu văd niciodată aceasta, nu fac parte din Epoca Miresei și nici nu au fost rânduiți s-o vadă. Ei trăiesc în continuare fiind pecetluiți, pentru că odată ce ai fost pecetluit, ești pecetluit până în ziua răscumpărării tale. Astfel, cât timp nu resping Mesajul, Adevărul, este în ordine. Ei pot să nu-L înțeleagă și să continue să meargă mai departe pentru o perioadă de timp, să trăiască în epoca bisericii Laodicea, fiind schimbați înainte de schimbarea epocii, a timpului. De aceea, fratele Branham a spus de multe ori: *„El este în ordine, este în epoca*

precedentă. Nu vă faceți griji cu privire la el pentru că este bine.” De ce spunea aceasta? Pentru că era pecetluit în epoca penticostală. Fratele Branham a înțeles aceste lucruri, dar voi să nu încercați astăzi să fiți pecetluiți sub epoca penticostală, pentru că nu va funcționa. Adevărata Sămânță aleasă a continuat să moară, dar aceasta nu înseamnă că nu a mai existat pecetluire.

Prieteni, noi nu încercăm să primim o pecete care să ne ducă în ziua răscumpărării. Să nu credeți că spun ceva greșit sau că vreau să schimb ceea ce a spus profetul, dar în epocile anterioare, ei aveau nevoie de o pecete care să-i pecetluiască, să le pecetluiască sufletele și să-i ducă în ziua răscumpărării. Noi nu căutăm o Pecete, ci Îl căutăm pe Cel ce ne dă Pecetea. Noi căutăm Soțul; Mireasa trebuie să fie unită cu Mirele în căsătorie, într-o unire invizibilă, în unirea duhovnicească a lui Hristos cu Biserica Sa, în căsătoria Mirelui care are loc acum, aceasta fiind Pecetea noastră. Noi nu căutăm o pecete penticostală „Eu am vorbit în limbi”; noi nu căutăm numai o experiență, o pecete, ci căutăm o Persoană, „Îl caut pe Bărbatul meu”, El fiind Cel ce face pecetluirea. El este Cel care inspectează vagonul și pune pecetea pe dinafară, dar eu nu caut Inspectorul, ci sunt căsătorit cu El. Este o altă Epocă, diferită de cea penticostală, fiindcă noi am ajuns la căsătorie, la timpul în care putem fi uniți cu Cel care ne dă Pecetea.

Acum, cei aleși trebuie să iasă afară din Laodicea pentru că trebuie să intrăm în Epoca Miresei. Dar Epoca Miresei nu este o altă epocă a Bisericii, pentru că noi nu mai putem avea o altă epocă a Bisericii. Epoca bisericii Laodicea este ultima epocă a Bisericii; Epoca bisericii penticostale este epoca bisericii Laodicea, iar mesagerul a venit la sfârșitul ei.

Toate aceste afirmații sunt adevărate. Laodicea merge mai departe în întunericul de afară, în haos complet, în întuneric deplin, fără nici un pic de Lumină, pentru că Hristos nu mai este acolo. Potrivit Scripturilor, El nu mai este acolo, de aceea, noi trebuie să ieșim afară ca să ne unim cu El.

Ce se întâmplă când ieșim afară și ne unim cu El? Stăm în locurile cerești în Hristos Isus. Nu într-o altă epocă, ci într-o poziție veșnică; pășind în veșnicie în timp ce suntem încă aici, în timp. De ce ne mai trezește încă alarma de la ceas? De ce mai mergem la muncă? Duhovnicește, noi am pășit într-un Tărâm veșnic, pentru că a fost deschis tot Cuvântul, iar dacă suntem în locurile cerești în Hristos Isus, există o parte din noi care nu mai este supusă timpului contorizat de ceas. Înțelegeți? O parte din noi a trecut dincolo de timp, dincolo de alarma ceasului și este chiar

acum în locurile cerești în Hristos Isus. Amin.

În „**Întrebări și răspunsuri**” din anul 1959, scrie:

„...când poporul lui Dumnezeu începe să se adune din nou împreună, există unitate, există putere.”

Aici, el nu vorbește despre o mișcare ecumenică, deoarece fratele Branham era împotriva ecumenismului. Așadar, el nu vorbea despre o adunare doar de dragul de a fi împreună, ci se referă la o anumită adunare pe care o poate face numai Cuvântul.

„Înțelegeți? Când poporul lui Dumnezeu se va aduna împreună în totalitate, cred că va avea loc învierea. Când Duhul Sfânt va începe să-i adune, va exista un timp al Răpirii. Desigur, va fi o minoritate, dar va fi o adunare mare.”

Așadar, timpul Răpirii începe atunci când Duhul Sfânt începe să adune ce? Mireasa. El începe s-o adune ca să fie una, o aduce într-o unitate sub Cuvânt, aduce Mireasa împreună sub Piatra de încheiere, în Piatra de încheiere.

Când spune: „*Timpul Răpirii*”, fratele Branham nu se referă numai la o schimbare a trupului, ci se referă la timpul când Duhul Sfânt începe să înfăptuiască adunarea. Acesta este timpul Răpirii, aceasta este epoca Miresei.

„Desigur, va fi o minoritate, dar va fi o adunare mare.”

O adunare mare, unde? În Arizona? În Jeffersonville? Va fi o adunare mare în Cuvânt, în Hristos.

În predica „**Locul ales de Dumnezeu pentru închinare**” din anul 1965, citim:

„Va amintiți că tocmai am trecut prin epocile bisericilor? Mesagerul bisericii vine întotdeauna exact când epoca precedentă a bisericii moare.”

Fratele Branham a venit la moartea celeilalte epoci a bisericii. A murit, este moartă. De unde știm că Laodicea a murit? Nu mai există Lumină, ci este întuneric total.

„Moartea pentecostalilor aduce răpirea Miresei.”

El a venit la moartea epocii precedente. Când a venit el? În anul 1933. Când a

murit? În anul 1965.

„Moartea pentecostalilor aduce răpirea Miresei.”

El a venit la moartea epocii precedente. Când a venit el? În anul 1933. Când a murit? În anul 1965. Când au fost deschise Pecețile? În anul 1963. El a venit atunci când murea epoca pentecostală, dar moartea acestei biserici a adus răpirea Miresei. El a părăsit scena în anul 1965, iar moartea pentecostalilor și schimbarea epocii, a timpului, a trebuit să aducă Mireasa într-o Răpire. Și a adus-o.

„Înțelegeți? Moartea lui Luther l-a adus în scenă pe Wesley. Înțelegeți? Moartea lui Wesley i-a adus la suprafață pe pentecostali, iar moartea pentecostalilor aduce la suprafață Mesajul acum.”

Să citim încă o dată aceste două afirmații. Vă rog să fiți atenți!

„Moartea pentecostalilor aduce răpirea Miresei.”

„Moartea pentecostalilor aduce la suprafață Mesajul acum.”

Care este Mesajul acum? Răpirea Miresei. Aceași frază, aceeași terminologie, același lucru. Mesajul adevărat, descoperirea adevărată a Mesajului original aduce răpirea Miresei. Când? În timpul în care Duhul Sfânt începe să aducă lucrurile împreună. Nu când vom merge Acasă, ci atunci când va începe să adune totul. Răpirea vine cu un Strigăt, cu un Glas și cu o Trâmbiță. Ce este Strigătul? Mesajul care-i adună pe oameni împreună. Ce este acesta? Începutul Răpirii. Este Epoca Miresei. Aleluia!

În mesajul „**Hristos identificat în toate epocile**” din anul 1964, citim:

„Acum aflăm că-i găsim pe frații noștri pentecostali trăind în strălucirea epocii pentecostale, dar cu toate acestea, tot trec pe lângă. El încearcă să tămăduiască epoca pentecostală, când noi am trecut deja de ea. Noi trăim sus în timpul răpirii, când vom ajunge la sfârșitul timpului.”

În anul 1964, fratele Branham spunea că noi am trecut de epoca pentecostală, că am fost luați deja sus și trăim în timpul răpirii.

Acum vom merge în anul 1965, cu puțin timp înainte ca el să fie implicat în accidentul de mașină.

„Noi nu trăim în epoca pentecostală, ci suntem în altă epocă. Noi nu trăim într-o epocă metodistă, ci trăim într-o altă epocă. Noi trăim aici sus în epoca Miresei, chemarea afară a Bisericii și adunarea Ei pentru Răpire.”

Ce este Epoca Miresei? Chemarea afară a Bisericii. De unde este chemată afară? Din denomiționalismul mort, din epoca bisericii Laodicea, din haosul în care intră biserica și adunarea împreună. Pentru ce este chemată afară? Pentru Răpire. Ce-i cheamă și-i adună pe oameni? Strigătul. Ce este Strigătul? Mesajul, iar fratele Branham a spus că aceasta este atunci când al șaptelea mesager al celei de-a șaptea epoci a Bisericii începe să Strige Mesajul Său, nu în campaniile de vindecare, ci atunci când începe să descopere Cuvântul sub Tragerea a treia. Acesta este Mesajul, Tragerea a treia care deschide Cuvântul. Ce face Strigătul? Strigătul cheamă afară o Biserică și o adună pentru Răpire. Deci, Strigătul este începutul Răpirii.

„Aceasta este epoca în care trăim noi acum. După părerea mea sinceră, acesta este purul Adevăr.”

În aceeași predică **„Evenimente actuale clarificate prin profeție”**, el a spus:

„Ce timp este acesta în care trăim! Este ca și un calendar; noi ne uităm la calendar ca să aflăm în ce zi a anului trăim. Tot așa, ne uităm la Biblia lui Dumnezeu ca să vedem în ce epocă trăim. Noi nu trăim în epoca metodistă, nici în epoca baptistă, ci trăim în epoca Miresei, chemarea, aducerea înapoi la Dumnezeu printr-un canal pe care El l-a făgăduit că-l va aduce înapoi.”

Noi am intrat în timpul chemării afară, în canalul care ne duce înapoi la Dumnezeu.

În mesajul **„IeHoVaH-Jireh”** scrie:

„Iar Biserica a venit. Priviți cum a urcat: prin neprihănire, sfințire și botezul Duhului Sfânt, iar acum, exact în timpul răpirii, pentru a pregăti Biserica exact în felul în care a fost făgăduit, exact în felul în care sunt aliniate epocile bisericilor.”

Vedeți de câte ori a spus aceasta? De aceea, terminologia din mintea mea trebuie să se schimbe, pentru că atunci când spunem „Răpirea Bisericii”, nu putem să ne gândim numai la plecarea și întâlnirea din văzduh, ci trebuie să ne întoarcem și să ne gândim când a început timpul Răpirii. Când a fost acesta? Când Duhul Sfânt a venit să adune un popor sub Strigăt, sub Mesaj. Ce a fost Strigătul, Mesajul?

Tragerea a treia. Nu primele două Trageri, ci Tragerea a treia care este deschiderea Cuvântului care a venit jos. Ce este Norul acela? Îngerul puternic venind jos; este semnul, simbolul Îngerului puternic venind jos, Hristos Însuși. Ce să facă? Să aducă descoperirea deplină a Cuvântului. De ce? Ca să Strige și să-i adune împreună pe toți aleșii. Nu în Laodicea, nu în epoca penticostală, ci afară din acestea. Unde? În Răpire.

Dacă ne uităm în Apocalipsa 3, la starea epocii Laodicea, vedem că credinciosul laodicean spune: „*Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic.*” „Sunt”, este o afirmație firească, nu una biblică. Este o declarație firească: „*Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic.*” Dar afirmația biblică sau declarație Bibliei este: „*ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol!*” Este o foarte mare diferență!

Când ajungem la epoca bisericii Laodicea, ajungem la vârful amăgirii. Duhul antihrist de amăgire a lucrat, a lucrat și a continuat să lucreze, până când a ajuns la o biserică ce este ticăloasă, nenorocită, săracă, oarbă și goală și nu știe aceasta. Este atât de amăgită, atât de orbită de amăgirea diavolului încât, deși este ticăloasă, nenorocită, săracă, oarbă și goală, poate spune: „*Sunt bogată, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic.*” Orbită de minciunile vrăjmașului și în întuneric deplin, fără nici un pic de Lumină rămasă în ea, pentru că Hristos a fost scos afară. El nu mai este înăuntrul ei, ci a fost scos afară.

Acesta este motivul pentru care Hristos urma să vină la sfârșitul epocilor bisericilor în slujba Fiului omului. De ce? Ca să lucreze în și prin trupul uman, iar Trupul Bisericii Sale este venirea lui Hristos în Mireasă. El nu a putut să intre în acea biserică, de aceea Mireasa trebuie să iasă afară și să intre în El și El în Ea. Aleluia!

Laodicea merge mai departe? **Da, dar nu pentru mine. Eu am intrat în Răpire prin Strigăt. Am auzit Strigătul, iar El ne-a adunat împreună la Cuvânt, slujba lui Eliezer a unit Mirele și Mireasa, pe mine. A unit Piatra de încheiere cu Trupul, pe mine. Am fost unit cu Cel care dă Pecetea; am fost unit cu Cel ce este Cuvântul, am fost legați înapoi împreună, de aceea, acum nu mai sunt în Laodicea, în starea laodiceană, nu mai sunt în întuneric și nu sunt ticălos, sărac, orb și gol. Eu am fost chemat afară, într-un Loc unde am fost îmbrăcat în Cuvânt, am haina de nuntă a Cuvântului care a fost pusă peste mine și locuiesc în Lumină.** De ce? Pentru că am intrat în Răpire. Și pentru că am intrat în Răpire, merg în Răpire. Slăvit să fie Domnul!

Vedeți, amăgirea diavolului vine ca să ne determine să privim întotdeauna la ceea ce a făcut Dumnezeu în trecut sau la ceea ce va face în viitor și să nu recunoaștem ceea ce se petrece chiar acum. De aceea, cineva poate spune: „Acum nu se întâmplă nimic. Noi așteptăm Răpirea. Suntem între epoci, am ieșit afară din ele și așteptăm Răpirea.” Aceasta este o amăgire a diavolului, pentru că el încearcă să ne facă să privim înapoi sau înainte și să pierdem ceea ce se petrece chiar acum.

„Iar Biserica a venit. Priviți cum a urcat prin neprihănire, sfințire și botezul Duhului Sfânt, iar acum este exact în timpul Răpirii, pentru a pregăti Biserica.”

Cum spune? **Timpul Răpirii nu este ca să ia Biserica sus, ci ca s-o pregătească.** Am intrat în timpul Răpirii? Ne pregătim? Timpul Răpirii este epoca Miresei care ne pregătește pentru schimbarea trupului, pentru Răpire. Ne ia El în Răpire astăzi? Ne ridică mai sus în Răpire? Amin! Suntem noi în timpul Răpirii? Da.

Așadar, biserica a trecut prin neprihănire – Luther, sfințire – Wesley, botezul Duhului Sfânt – pentecostalii, apoi, profetul a spus: „Iar acum...” Ce este „iar acum”? Este altceva, pe lângă cele menționate.

„Iar acum, exact în timpul Răpirii,” care este epoca Miresei.

Așadar, epoca bisericii s-a încheiat când a fost trimis mesagerul aici. Câți cred aceasta? Da. Nu mai există aleși chemați afară din epoca bisericii pentecostale. Cei aleși și pecetluiți acolo, pot merge mai departe și să moară în timp, adică pot trece prin moartea naturală, firească, ceea ce este în ordine deoarece ei nu fac parte din grupul ales pentru Răpire. Ei nu au fost rânduiți niciodată pentru Răpire, de aceea, este posibil ca Dumnezeu să fi lăsat timpul să meargă mai departe pentru a le îngădui celor pecetluiți cu Pecetea pentecostală, să sufere moartea firească deoarece nu a fost rânduit ca ei să facă parte din timpul pentru Răpire, deoarece timpul Răpirii a început cu un Strigăt.

Ce a făcut Strigătul? A venit să ne cheme afară din Laodicea, în Epoca Miresei. Ce este Epoca Miresei? Adunarea și pregătirea pentru Răpire. Timpul Răpirii este pregătirea Bisericii. Apoi, la sfârșitul acestei perioade de timp, vom avea parte de schimbarea trupurilor.

Mesagerul vine

schimbarea

la sfârșitul epocii

epoca Miresei

trupului

Necazul

Epoca Miresei sau timpul Răpirii trece în schimbarea trupurilor, iar Laodicea intră în același timp în Necaz. De aceea, nu mai poate exista o altă epocă a Bisericii, iar Laodicea trebuie să continue în perioada Necazului. Dar noi nu mai suntem supuși Laodiceii, ci am fost chemați afară din ea printr-un Strigăt.

În mesajul „**Semnul**” din anul 1963, citim :

*„Astăzi este chemarea afară din biserică a Miresei, Exodul pentru Răpire, fiindcă biserica va merge cu adevărat în perioada Necazului, așa cum ați predicat voi, fraților pentecostali. Eu cred aceasta. **Biserica trece prin necaz, dar nu și Mireasa. Nu, domnilor!**”*

Biserica Laodicea merge în Necaz, dar Mireasa nu. De ce? Pentru că a fost luată deja sus, a fost chemată deja afară și ridicată din denomiționalismul mort, a fost înviată din starea aceea și luată sus: „Ridică-te și luminează! Lumina a sosit, slava Domnului strălucește asupra ta.” Aleluia !

Prieteni, zilele în care așteptam să cadă praf de zâne din cer, a trecut. Puterea este deja aici, Cuvântul a fost restituit, iar Biserica a primit toate ingredientele. Tot ce ne trebuie pentru schimbarea trupului este deja aici. Noi umblăm în timpul Răpirii. Am fost scoși din denomiționalismul mort și luați în Răpirea Bisericii, care se va încheia cu schimbarea trupurilor și întâlnirea în văzduh.

Nu știu cum vă simțiți voi, dar eu sunt fericit, fiindcă am văzut Piatra care S-a dezlipit din Munte fără ajutorul vreunei mâini omenești. L-am văzut pe El venind jos printr-o slujbă profetică și lovind chipul la picioare, de aceea, copiii lui Dumnezeu nu vor mai putea să fie ținuți de puterea niciunei denomițiuni și de nici o învățătură falsă. Ei au fost eliberați, sunt liberi pentru că Piatra a venit jos și a lovit picioarele chipului. Răutatea duhului Antihrist a fost nimicită, iar Piatra aceea a început să se facă un Munte mare. Ce Munte? Muntele Sion care este Mireasa pe pământ. Unde suntem noi? În Muntele Sion.

Am fost eliberat, sunt liber! Toate puterile denomiționale ale acestei lumi nu mă mai pot ține, nu mă mai pot amăgi și nu mă mai pot lovi, nu îmi mai pot lua haina și nu îmi mai pot lua nici un bun pentru că acum mă aflu sub o altă Jurisdicție.

Împărăteasa S-a unit cu Împăratul, iar acum nu mai poate fi amăgită de nici o

putere pământească și de nici un duh. Împărăția a început. Aleluia!